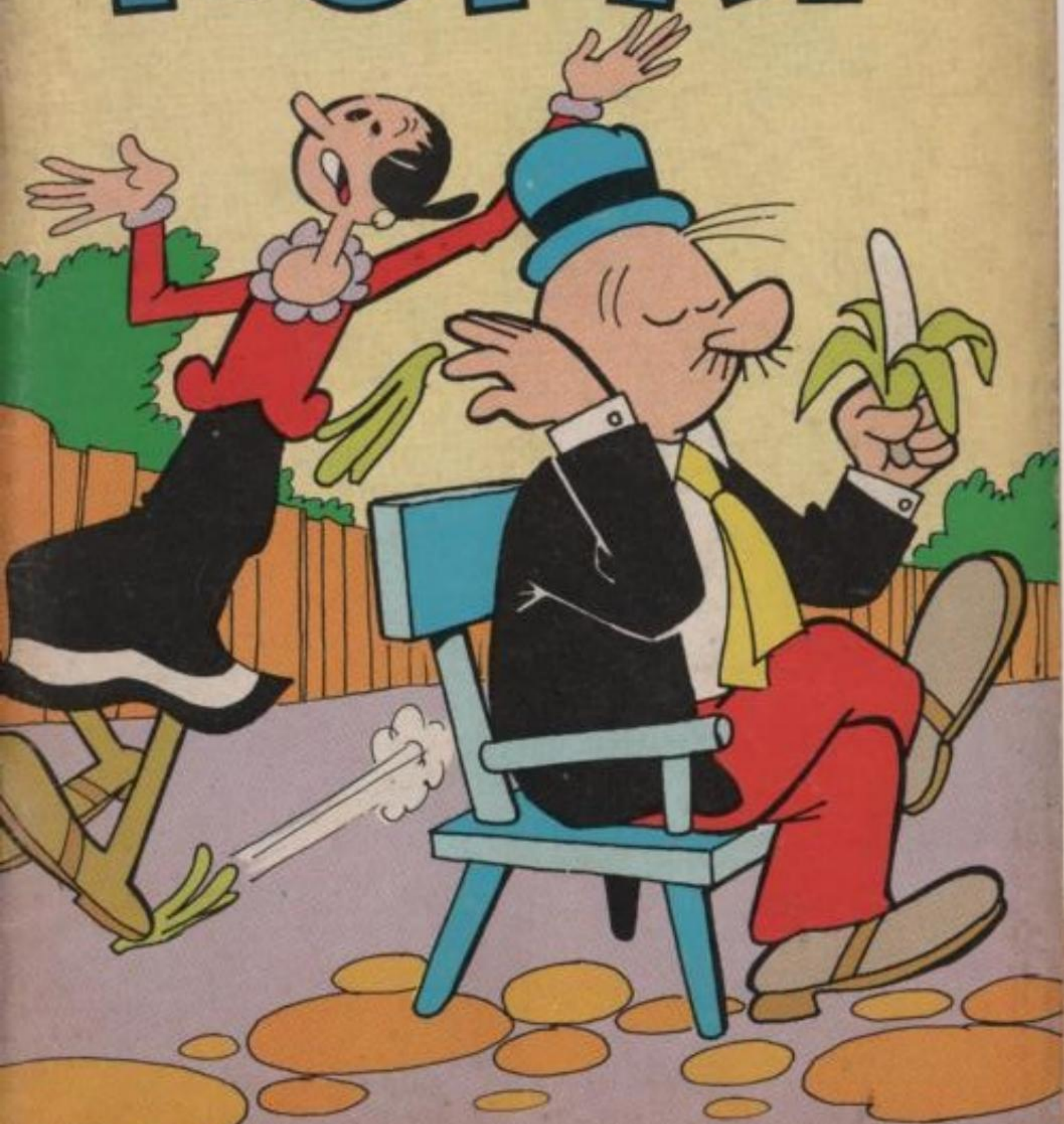

ΠΟΠΑΪ

ΜΗ ΧΑΣΕΤΕ
ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ
« ΠΟΠΑΪ »

Ο άπιαστος, ο θρυλι-
κός ΣΠΑΝΑΚΗΣ, ΤΟ
σιδερόμπατο ναυ-
τάκι σε νέες κατα-
πληκτικές εξομήσεις

ΠΟΠΑΪ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΑΙΔΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΕΤΟΣ Θ ΑΡΙΘ 394 - ΔΡΧ 12-8 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1981

Λυκαβηττού 1γ Αθήναι 135
τηλέφ. 3638842 3602139

Τεχνικά εγκαταστάσεις
Ορφείας 130 - 132 - Ρούφ.
τηλεφ. κέντρον 3476111-12

Έκδοτης Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ
Ίφικράτους 4 - Αθήναι

ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ

Διευθυντής συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ
ΚΩΝ/ΝΟΣ Ι. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ

Έκδότρια εταιρεία
Ι.Γ. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ & ΥΙΟΙ ε.π.ε.

Υπεύθυνος τυπογραφείου
Β. Γεωργιάδης
Μεταμορφώσεως 40 - 42

Απαγορεύεται κάθε αναδημοσίευση

©IPC Magazines Ltd., 1977 - Printed and published in Greece

ΟΙ ΔΥΟ ΘΑΥΜΑΤΟΠΟΙΟΙ

ΤΡΕΛΛΑΙΝΟΜΑΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΑΓΟΥΣ! ΜΟΝΟ ΟΙ ΕΞΥΠΝΟΙ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΕΞΑΙΣΚΗΣΟΥΝ ΤΗΝ ΕΥΓΕΝΙΚΗ ΤΟΥΣ ΤΕΧΝΗ!

ΜΗΝ ΤΑ ΠΑΡΑΔΕΣ!

ΕΝΑΣ ΘΑΥΜΑΤΟΠΟΙΟΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑΝΑΙ ΕΞΥΠΝΟΣ, ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΝΑΧΕΙ ΠΟΛΛΕΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ!

ΔΕΝ ΧΡΗΣΙ-
ΠΟΙΟΥΝ ΠΑ-
ΡΑ ΚΟΛ-
ΠΑ!

ΑΥΤΟ ΛΕΩ
ΚΑΙ ΓΩ!

ΑΠΟ ΖΗΛΕΙΑ ΤΑ ΛΕΤΕ ΟΛΑ ΑΥ-
ΤΑ!

ΚΑΙ ΤΟ ΣΟΥ ΛΕΩ ΟΤΙ ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΚΑ-
ΝΩ ΤΟ ΜΑΓΟ ΕΥΚΟΛΑ!

ΜΠΑ!

ΜΕ ΤΕΤΟΙΑ
ΚΕΦΑΛΑ ΘΑ ΓΙ-
ΝΕΙΣ ΘΑΥΜΑ-
ΤΟΠΟΙΟΣ!

ΒΟΥΛΩΣ-
ΤΟ!

ΑΡΠΑ ΑΥΤΗ ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΕΙΣ ΝΑ ΣΕ-
ΟΥΡΓΚ!

ΚΑΤΕ ΤΑ ΧΕΡΙΑ, ΓΟ-
ΡΙΛΛΑ!

ΓΚΡΡ!

ΑΧ!

ΕΣΕΙΣ ΜΟΝΟ ΣΥΛΩ ΝΑ ΠΑΙΖΕΤΕ,
ΣΕΡΕΤΕ! ΑΝΤΙΟ!

Ε-Π! ΜΑΣ ΠΑΡΑΤΗ-
ΣΕ Η ΟΛΙΒ!

ΝΑΙ!

ΔΕΝ ΤΗΣ ΚΑΝΑ-
ΜΕ ΚΑΛΗ ΕΝΤΥ-
ΠΩΣΗ!

ΜΑΛΛΟΝ!

ΧΑ' ΧΑ' ΕΦΤΑΣΙΑ ΚΙΟΛΑΣ ΣΤΟ 32
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ!

ΠΡΟΣΕΞΕ ΤΩΡΑ ΑΥΤΟ ΤΟ
ΜΑΓΙΚΟ ΡΑΒΔΙΣ...

ΘΑ ΤΟ ΠΕΤΑΣΩ
ΣΤΟΝ ΑΕΡΑ ΕΤΣΙ
ΚΑΙ...

... ΚΑΙ ΘΑ ΤΟ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΩ ΣΕ
ΦΟΥΛΑΡΙ!

ΘΑ ΤΟ ΔΙΠΛΩΣΩ
ΚΑΛΑ!

... ΚΑΙ ΘΑ ΤΟ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΩ
ΣΕ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ!

ΤΩΡΑ ΘΑ ΠΕΡΑΣΩ ΣΤΑ ΠΙΟ
ΔΥΣΚΟΛΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ!

ΠΩΣ ΠΑΩ ΜΕ ΤΑ ΧΑΡ-
ΤΙΑ ΜΑΝΟΥΛΑ!

ΣΕ
ΛΙΓΟ...

ΧΕ' ΧΕ' ΕΜΑΘΑ ΟΛΑ
ΤΑ ΚΟΛΠΑ!

ΤΩΡΑ ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΤΩ
ΣΤΗΝ ΟΛΙΒ ΜΕ ΤΟ ΚΟΣΤΟΥΜΙ
ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΠΟΙΟΥ!

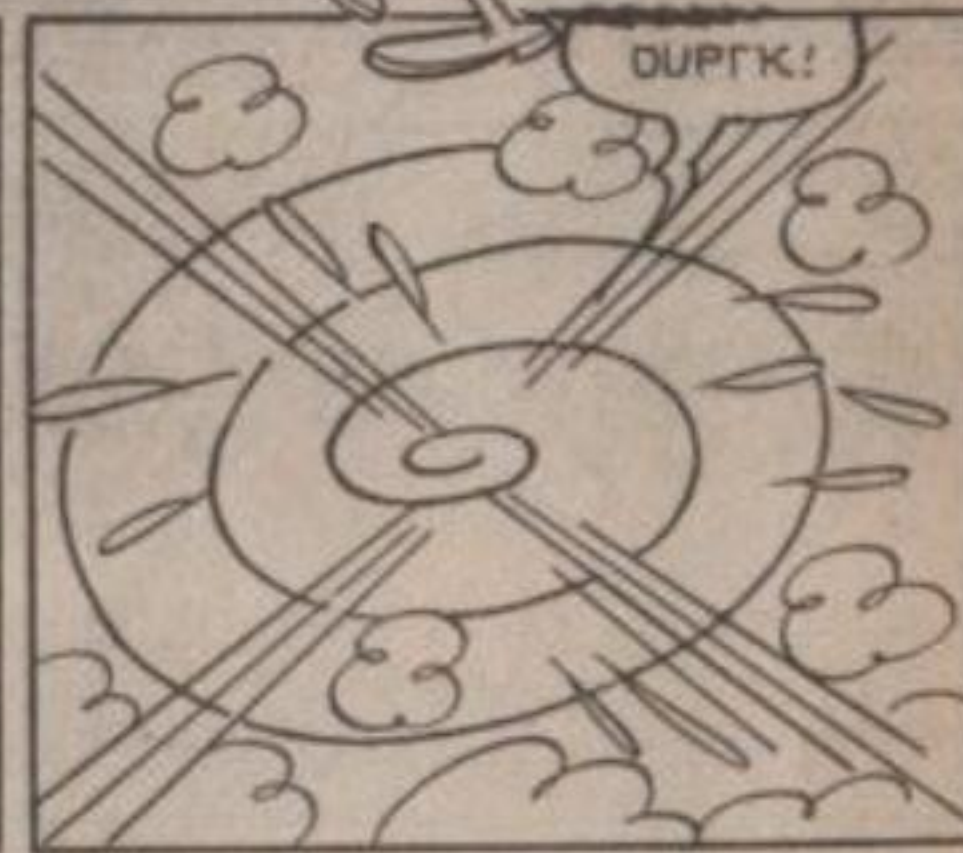
ΧΕ' ΧΕ' ΟΤΑΝ ΘΑ ΔΕΙ ΤΗΝ ΤΕΧΝΗ
ΜΟΥ, Η ΟΛΙΒ, ΘΑ
Μ' ΑΓΑΠΗΣΕΙ!

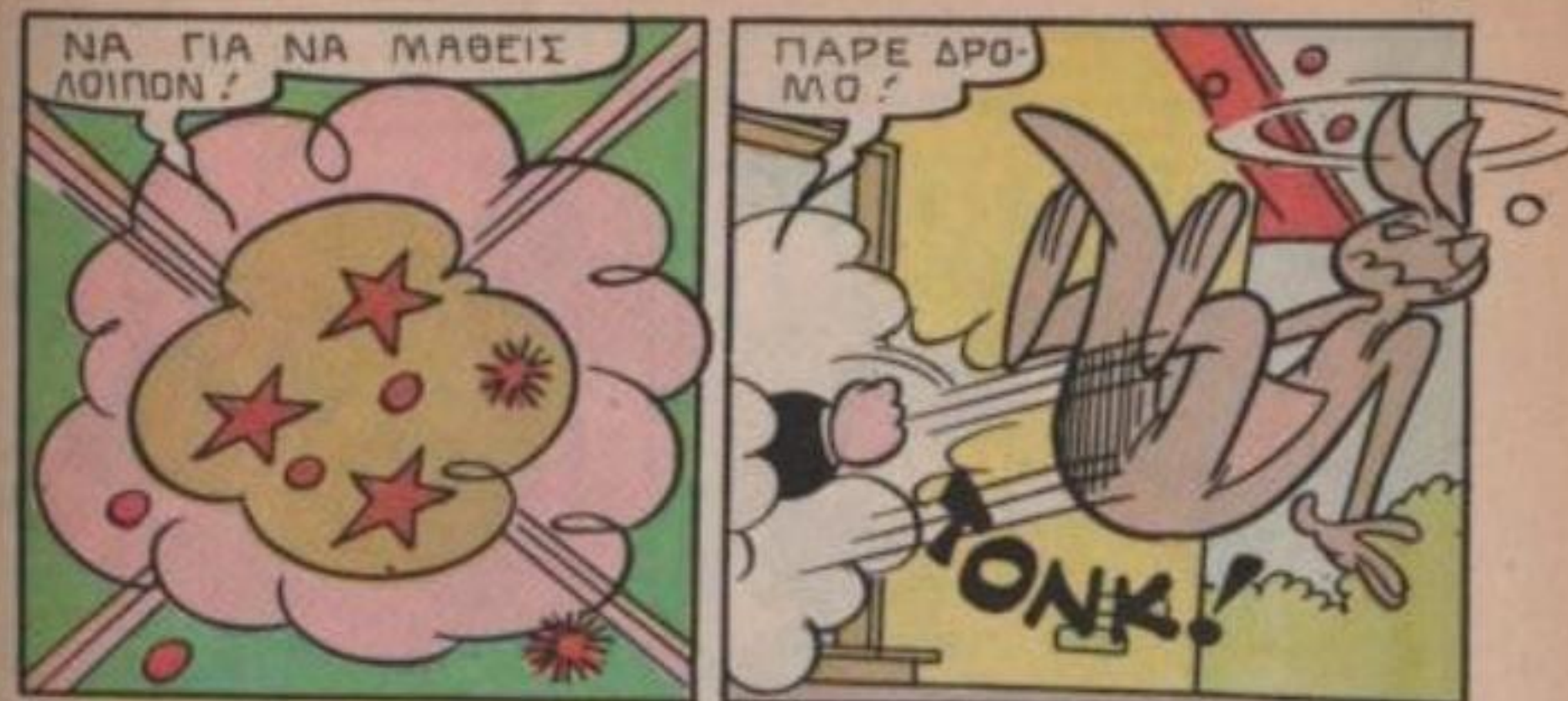

ΓΚΑΙΠ! ΓΚΟΥΛΠ!

ΤΟ ΠΙΟ ΓΛΥΚΟ ΨΩΜΙ

ΜΙΑ ΦΟΡΑ κι έναν καιρό, κυθερνούσε τόν τόπο του κάποιος πολύ πλούσιος άρχοντας. Όλοι τόν έλεγαν ευτυχισμένο, γιατί είχε ό,τι ποθούσε.

Κάποτε, όμως, στόν άρχοντα αυτόν, κόπηκε ή όρεξη και δέν μπορούσε νά φάει τίποτε! Οι μάγειροί του, τού φτιάχνανε και τού σερβίρανε για νά φάει: τά πιο διαλεχτά φαγητά, λιχουδιές, κυνήγια και ψάρια λαχταριστά, ζαρζαβατικά, μαγειρεμένα με τά καλύτερα μυρωδικά, άπίθανα και ώραία γλυκά και προ-

τα. Μά ό άρχοντας δέν ήθελε νά φάει τίποτα!

Τρέξανε οι πιο σπουδαίοι γιατροί και σοφοί τής γής! Μά ούτε με τά γιατροσόφια τους, ούτε με τή σοφία τους, μπορούσαν νά κάνουνε καλά τόν άρχοντα!

Έκεί πού σέ λίγο καιρό ό άρχοντας είχε άδυνατίσει, τόσο πολύ και είχε γίνει ίδιος τάν σκιάχτρο, ήρθε νά τόν δει και ένας φτωχός γέρος. Παρουσιάστηκε μπροστά του και τού λέει:

— Άρχοντά μου, ήμωνα περαστικός από τό παλάτι

σου και άκουσα για το κακό που σε έβηκε. Γι' αυτό παρυσιάστηκα μπροστά σου, να κοιτάξω και γώ μήπως μπορέσω να σε κάνω καλά από τούτη την αναπάντεχη άνορεξία σου! Γι' αυτό θα σε ρωτήσω: Για πές μου, άρχοντά μου, μπας και κουράστηκες πολύ πριν σε βρεί το αυτο το κακό;

— Έγώ να κουραστώ, γέροντά μου; Σάμπως δουλεύω και καθόλου; αποκρίθηκε ο άρχοντας.

Ο γέροντας τότε τον ξαναρωτά:

— Μήπως, άρχοντά μου, για να κυβερνήσεις αυτο τον τόπο, σε τρώει ή συλλογή και οι θαριές φροντίδες;

— Φροντίδες; Ούτε να το σκεφτείς! Όλα πάνε καλά, ανθρώπέ μου. Τίποτα δε με βασανίζει. Και αν υπάρχει καμιά ανωμαλία, δεν μου τη λένε οι αὐλικοί μου, μήπως και στενοχωρηθώ! Άλλοι, οι ύπουργοί μου, νοιάζονται να κυβερνήσουν τον τόπο μας και να φτιάξουνε όλα τα στραβά! απάντησε πάλι ο άρχοντας.

— Τότε, μήπως έχεις, άρχοντά μου, κανέναν πόθο κρυφό, καμιά επιθυμία που δεν γίνεται και σε τρώει το σαράκι, απ' αυτό; τον ξαναρωτήσε ο γέροντας.

Μά ο άρχοντας του αποκρίθηκε:

— Τίποτα, τίποτα! Σαν άρχοντας που είμαι, έχω δε, τι και αν θελήσω!

Στάθηκε κάμποση ώρα συλλογισμένος ο γέρος. Έπειτα είπε:

— Πιστεύω, άρχοντά μου, πως δεν έχεις καμιά αρρώστια. Μά πως σου κόπηκε ή όρεξη γιατί δεν τρώς ποτέ γλυκό φωμί. Φρόντισε να φας γλυκό φωμί. Και τότε θα γίνεις όρεξάτος, και θα τρώς δε, τι και αν όρεθεί μπροστά σου!

Αυτά τα λόγια είπε ο γέρος, χαϊρέτησε και έφυγε.

Αμέσως ο άρχοντας, έδωσε εντολή και του φτιάξανε στο παλάτι το πιο γλυκό φωμί που μπορούσανε. Καταπιάστηκαν να κάνουνε το πιο γλυκό φωμί που υπάρχει στη γη, δε μονάχα οι άνθρωποι του άρχοντα, αλλά κι όλος ο λαός του!

Από την άλλη μέρα κιόλας του φέρνανε για να φάει λογής - λογής γλυκά φωμιά. Άλλο ζυμωμένο με ζάχαρη. Άλλο ζυμωμένο με ροδομέλι, άλλο με ανθόγαλα και πετιμέζι; και άλλα και άλλα, που κανέναν δεν ήξερε το πως τα φτιάξανε τόσο γλυκά! Κανένα όμως απ' όλ' αυτά δεν έκανε τον άρχοντα να το λαχταρήσει, να ανοίξει την όρεξή του και να το φάει.

Θυμωμένος, όλο νεύρα, γιατί πίστεψε τότε πως τον γέλασε ο γέρος, έστειλε ο άρχοντας τους στρατιώτες του για να του βρούνε και να του φέρουνε αμέσως μπροστά του τον γέροντα εκείνον.

Πραγματικά σε λίγο του φέρανε μπροστά του τον άνθρωπο αυτόν. Του λέει τότε ο άρχοντας, με φωνές:

— Τόλμησες να με κοροϊδέψεις, ε; Τώρα θα δείς τί θα πάθεις!

— Μά γιατί, άρχοντά μου; τον ρώτησε ο γέρος.

Και ο άρχοντας αποκρίθηκε:

— Γιατί δεν μου έκανε τίποτα το γιατρικό σου!

— Τίποτα. Μά τότε δεν θα σου δώσανε, άρχοντά μου φωμί όσο χρειάζεται; γλυκό! Αν θέλεις, ντύσου φτωχικά: Έλα να σε πάω στο καλυδάκι μου, δε για πολύ, μά για δυό - τρεις μέρες μονάχα. Και εκεί θα σε φτιάξω εγώ το πιο γλυκό φωμί της γης, που θα το τρώς και θα γλείφεις τα δάχτυλά σου! Μά, για να ανοίξει ή όρεξή σου, πρέπει να κάνεις δε, τι και αν σου πω.

Ο άρχοντας συμφώνησε! Και έτσι ντυμένος με φορέματα φτωχικά, κρατώντας ένα ραβδί, πήγε ο άρχοντας, μυστικά, μαζί με το γέρο, στο καλυδάκι του, μακριά, σε μια έρημική έξοχή!

Το γλυκόγαλαμα, ο γέροντας ξύπνησε τον άρχοντα, του έδωσε ένα βαρύ δρεπάνι, και του είπε:

— Πάμε, άρχοντά μου, να θερίσουμε σιτάρι!

Σε λίγο ο άρχοντας με τον γέροντα, μπήκανε σ' ένα χωράφι και άρχισαν να θερί-

ζουνε το σιτάρι. Σε λίγο ο ήλιος βγήκε καφετός και έσχισε τη φλόγα του, γιατί ήτανε κατακαλόκαιρο. Δουλεύανε έτσι όλη την ημέρα. Όταν σουρώπωσε, γυρίσανε στο καλυδάκι κατάκοποι. Ήτανε τόσο πολύ κουρασμένοι, που πέσανε αμέσως και κοιμήθηκαν νηστικοί.

Την άλλη μέρα, πρωί - πρωί, ξύπνησε πάλι ο γέρος τον άρχοντα, λέγοντάς του:

— Άιντε, πάμε άρχοντα. Καιρός να σηκώσουμε τα δεμάτια το θερισμένο σιτάρι μας και να τα πάμε στ' αλώνι για να τ' αλωνίσουμε!

Και πραγματικά, όλη την ημέρα αλωνίζανε μέσα στην κάφα του καλοκαιριού. Έτσι το δράδυ κορυστήσανε κατάκοποι και νηστικοί πάλι, στο άχυροστρωμά τους και κοιμήθηκαν σαν ξεροί.

Την άλλη μέρα, σαν έφεξε, πήγανε τ' αλωνισμένο σιτάρι στο μύλο. Εκεί το αλέσανε και το κόνανε αλεύρι.

Έπειτα γυρίσανε στο καλύδι. Ρίξανε στη σκάφη λίγο αλεύρι και το ζυμώσανε. Αμα τελειώσανε, φέρανε ξύλα από το λόγγο κι ανάψανε το φούρνο. Έπειτα ρίξανε στο φούρνο τα φωμιά. Η μυρωδιά των φωμιών που άρχισαν να ροδίζουνε, έκανε τον άρχοντα να μη δασιέται και να λεί:

— Πεινάω, πεινάω πολύ! Και πραγματικά, μόλις

ψηθήκανε τὰ ψωμιά, ὁ ἀρχοντάς ἀρπάξε ἓνα, ἔκοψε μιὰ γωνιά καὶ δίχως νὰ περιμένει νὰ κρυώσει, ἀρχισε νὰ τὸ τρώει καὶ νὰ γλείφει καὶ τὰ ξάγτυλά του! Ἐφαγε ψωμί μέγρι πὺ χόρτασε! Τότε ἀπλώσε τὰ χέρια, ἔσφιξε στὴν ἀγκαλιά του τὸν γέροντα καὶ τοῦ εἶπε:

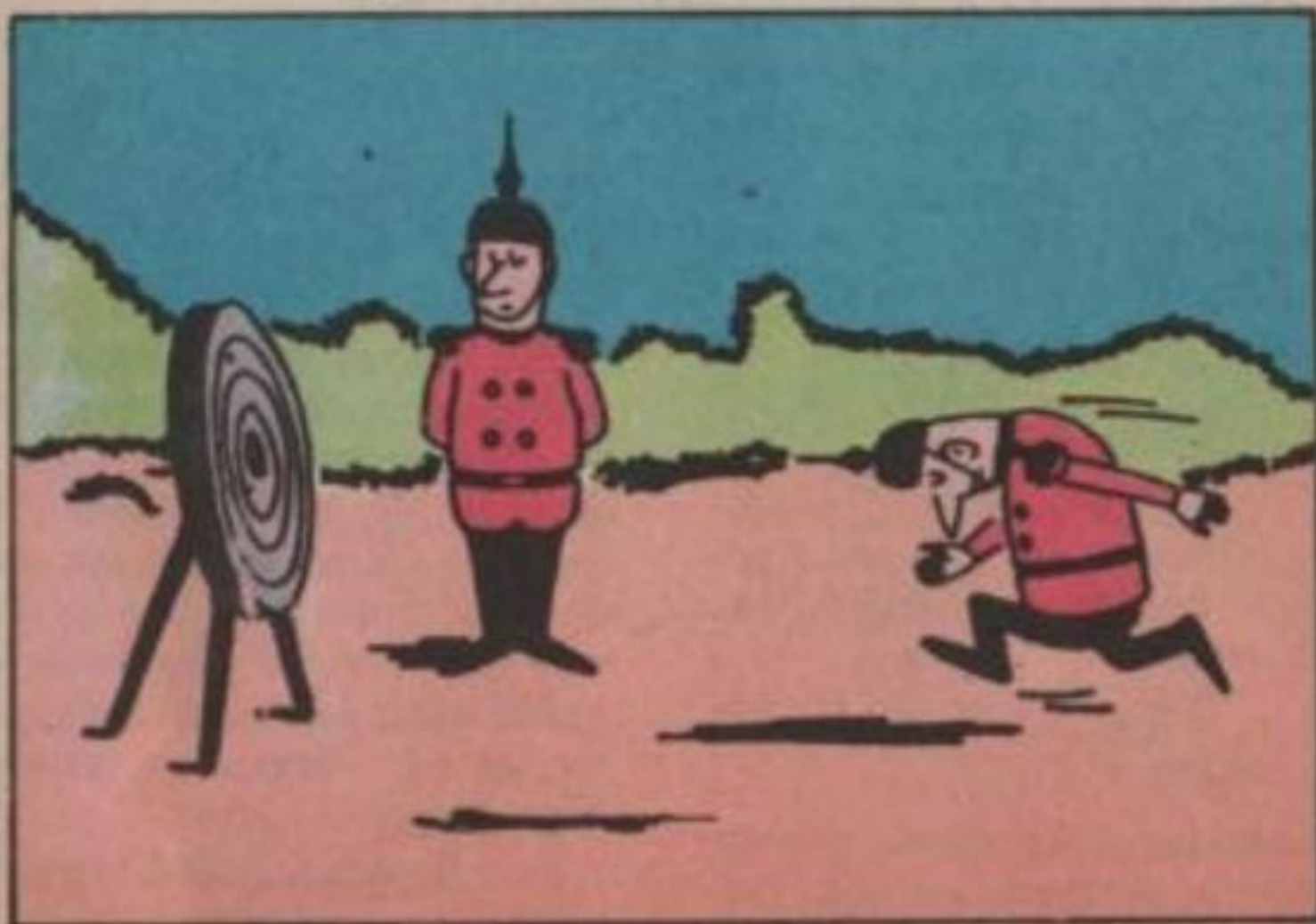
— Εἶχες δίκιο. Αὐτὸ εἶνα: τὸ πὺ γλυκὸ ψωμί τῆς γῆς! Καὶ ἄς μὴν ἔχει σταλιά μέλι: ἡ ζάχαρη!

— Εἶνα: τόσο γλυκὸ, ἀρχοντά μου, γιατί ἔχει μέσα τὰ κόπια σου! Αὐτὰ τὸ κάνουν γλυκὸ! τοῦ λέει καὶ ὁ γέρος.

Ἰὺρισε ἔτσι, γιομάτος δρεξη στὸ παλάτι του ὁ ἀρχοντας, μαζί με τὸ γέρο, πὺ τὸν φόρτωσε φλουριά! Καὶ ἀπὸ τότε δούλευε σκληρὰ ὅσο μπορούσε, γιὰ νὰ κυβερνήσει καλύτερα τὸν τόπο του ὁ ἀρχοντας. Καὶ με τοῦτο τὸν τρόπο καὶ αὐτὸς πάντα εἶχε δρεξη καὶ ὁ λαὸς του ἦτανε εὐχαριστημένος. Καὶ περνούσανε ἀπὸ τότε ὅλοι τους, αὐτοὶ καλά καὶ μεῖς καλύτερα.

Υελοσ

ΚΑΛΟ ΧΙΟΥΜΟΡ

Η ΠΑΡΑΞΕΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

ΕΝΑΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΜΟΥ ΓΡΑΦΕΙ: "ΠΕΡΑΣΤΕ ΑΠ' ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΜΟΥ, ΓΙΑ ΝΑ ΣΑΣ ΔΙΑΒΑΣΩ ΤΗ ΔΙΑΘΗΚΗ ΤΟΥ ΕΚΛΗΠΟΝΤΟΣ ΘΕΙΟΥ ΣΑΣ, ΦΘΕ"!

ΘΑΥΜΑΣΙΑ! ΔΕΝ ΗΞΕΡΑ ΟΜΩΣ ΟΤΙ
ΕΧΕΙΣ ΠΑΡΕΑ!

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΣ
ΤΟΝ ΞΕΡΕΙΣ;

ΟΧΙ!

ΤΟΤΕ, ΘΕΙΣ ΝΑ ΤΟΝ ΠΕ-
ΤΑΞΕ ΕΞΩ ΑΠ' ΤΟ
ΣΠΙΤΙ;

ΟΧΙ!

ΟΠΩΣ ΘΕΙΣ! ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙΣ ΟΜΩΣ ΝΑ ΜΟΥ
ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ ΚΑΛΥΤΕΡΑ!

ΟΧΙ!

ΕΛΑ! ΠΑΜΕ ΜΙΑ ΒΟΛΤΑ
ΜΕ Τ' ΑΜΑΞΙ!

ΜΑ ΣΤ' ΑΛΗΘΕΙΑ ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ
ΑΠΑΛΛΑΓΟΥΜΕ ΑΠ' ΑΥΤΟΝ;

ΟΧΙ!

ΔΕΝ ΠΕΙΡΑΖΕΙ! ΧΑΙΡΟΜΑΙ ΠΑΝ-
ΤΩΣ ΠΟΥ ΔΕΧΤΗΚΕΣ ΝΑ ΒΓΕΙΣ
ΜΑΖΙ ΜΟΥ!

ΟΙΟ ΤΟ ΣΚΕΦΤΟΜΑΙ ΤΟΣΟ ΠΙΟ ΠΟ-
ΛΥ ΠΕΙΘΟΜΑΙ ΠΩΣ ΚΑΤΙ ΜΟΥ ΚΡΥ-
ΒΕΙ Η ΟΛΙΒ!

ΜΑ ΤΟΥΣ ΧΙΛΙΟΥΣ ΚΕΡΑΥ-
ΝΟΥΣ!

ΜΑ... ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΗ! ΠΑΡΕΑ ΜΕ
ΤΟΝ ΜΠΡΟΥΤΟ ΚΑΙ Μ' ΕΝΑ
ΑΛΛΟ ΑΝΤΡΑ!

ΚΑΛΑ ΤΟ ΥΠΟΨΙΑΣΤΗΚΑ ΠΩΣ
ΚΑΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ!

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΟΥ ΔΩΣΕΙ ΟΡΙΣΜΕΝΕΣ
ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ!

ΕΝΟΧΛΩ?

ΕΙΠΕ Ο ΠΟΠΑΪ!

ΛΟΙΠΟΝ; ΔΕΝ ΕΧΕΙΣ
ΝΑ ΠΕΙΣ ΤΙΠΟΤΑ;

ΟΧΙ!

ΔΗΛΑΔΗ, ΔΕΝ ΣΑΦΗΝΙΑΣΤΗΚΕΣ
ΠΟΥ Σ' ΕΠΙΑΣΑ ΠΑΡΕΑ ΜΕ ΤΟΝ
ΜΠΡΟΥΤΟ;

ΟΧΙ!

ΔΡΟΜΟ!

ΔΗΛΑΔΗ ΘΕΙΣ ΝΑ ΠΕΙΣ ΟΤΙ ΔΕΝ Μ' ΑΓΑ-
ΠΑΣ ΠΙΑ;

ΟΧΙ!

ΟΛΙΒ, ΓΟΥΣΤΑΡΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑ-
ΡΕΑ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ
ΒΑΤΡΑΧΟΥ;

ΟΧΙ!

ΣΚΝΟΚ!

ΤΟΤΕ ΠΑΡΕ ΔΡΟΜΟ; ΨΙΛΕ
ΜΟΥ!

ΑΧ! ΘΑ ΤΡΕΛΛΑ-
ΘΩ!

ΟΧΙ!

ΜΑ ΤΙ Σ' ΕΠΙΑΣΕ; ΕΣΥ
ΔΕΝ ΜΟΥ ΕΙΠΕΣ ΠΩΣ ΔΕΝ ΤΟΝ
ΘΕΛΕΙΣ ΠΙΑ ΣΤ' Α-
ΜΑΕΙ;

ΣΥΝΕΧΙΖΕ ΝΑ ΜΗΝ ΚΑΤΑΛΑΒΑΙ-
ΝΩ! Η ΟΛΙΒ ΔΕΙΚΝΕΙ ΝΑ ΜΗΝ
ΤΗΣ ΑΡΕΣΕΙ Η ΠΑΡΕΑ ΤΟΥ
ΜΠΡΟΥΤΟ ΚΙ' ΟΜΩΣ ΜΕ-
ΝΕΙ ΚΟΝΤΑ ΤΟΥ!

ΔΡΟΜΟ! ΣΕΡΕ ΜΙΑ
ΝΤΙΣΚΟΤΕΚ ΠΟΥΝΑΙ ΣΤΗΝ
ΑΚΡΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ!

Σ' ΑΡΕΣΕΙ ΑΥ-
ΤΟΣ Ο ΧΟΡΟΣ;

ΟΧΙ!

ΟΥΤΕ ΑΥΤΟΣ ΣΟΥ ΑΡΕ-
ΣΕΙ;

ΟΧΙ!

ΜΗ ΜΟΥ ΠΕΙΣ ΟΤΙ ΕΙΣΑΙ
ΚΟΥΡΑΣΜΕΝΗ!

ΟΧΙ!

ΟΥΛΠ!

ΖΟΥΜ!

ΤΟ ΚΤΗΝΟΣ! ΦΕΡΕΤΑΙ ΑΣ-
ΧΗΜΑ ΣΤΗΝ
ΟΛΙΒ!

ΟΛΙΒ, ΘΕΙ ΝΑ
ΤΟΝ ΔΕΙΡΩ;

ΟΧΙ!

ΜΑ ΔΕΝ ΚΑΤΑΛΑΒΕΙ ΠΩΣ ΔΕΝ
ΣΕ ΘΕΛΕΙ ΠΙΑ; ΠΑΡΕ ΔΡΟ-
ΜΟ!

ΩΧ!

ΟΥΛΠ! ΑΙ ΠΟΘΥΜΗΣΕ!

ΔΕΝ ΚΑΤΑΛΑΒΑΙΝΩ
ΑΚΟΜΑ ΤΙΠΟΤΑ!

ΗΤΑΝ ΚΑΤΑΚΟ-
ΠΗ!

ΚΑΛΗ- ΝΥΧΤΑ, ΘΗΣΑΥΡΕ ΜΟΥ!

ΤΕΛΟΣ

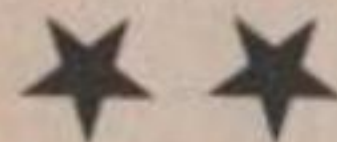
παράξενα

Τό μεγαλύτερο μέρος του κασσίτερου, που χρησιμοποιούσαν στην αρχαιότητα τόσο οι Έλληνες όσο και οι Ρωμαίοι, εξαγόταν στην Κορνονάλη, την χερσόνησο νοτιοδυτικά της Αγγλίας, πράγμα που αποδεικνύει ότι ακόμη και τότε γίνονταν μεταφορές αγαθών και πρώτων υλών.

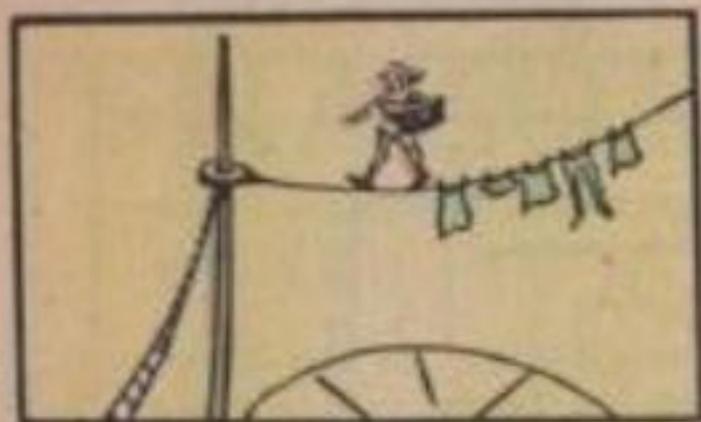
Στό Ιράν, σ' όλους τούς σταύλους τρέφουν καί από ένα γουρούνι, διότι πιστεύεται ότι επηρεάζει ευμένως την υγεία των αλόγων.

Στό Πανεπιστήμιο τού Ουίσκόνδιν, στίς Ήνωμένες Πολιτείες, ο δόκιμος Νταϊνλ Νόρρις έφτιαξε ένα πιστόλι γεμάτο από συμπιεζόμενο αέρα, που τού επέτρεπε νά διεισδύει στό βάθος των κορμών των δέντρων καί νά σκοτώνει τά παράσιτα τού ξύλου.

Στήν Αγγλία είχε ανοίξει μιά «σχολή ταχύτητας των περιστρεφών-αγγελιαφόρων», που ιδρύθηκε μέ την σκέψη νά κάνουν αϊτά τά τόσο χρήσιμα πουλιά πιο γρήγορα από πρώτα. Η σχολή τά εκπαιδεύει έτσι, ώστε νά μή διακόπτουν τό πέταγμά τους μέ παύσεις πολύ μακροχρόνιες.

Το καλό

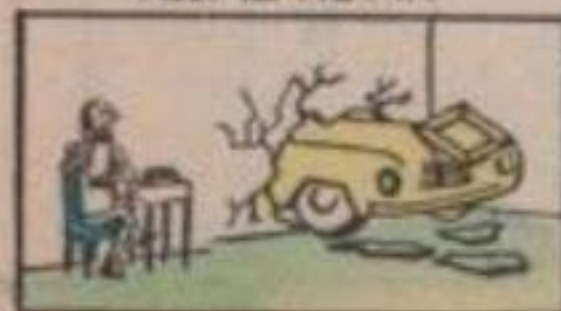

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

κιούμορ

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

- Δύο ενέσεις σάς έκανα. Μή μου πείτε ότι σάς πόνεσα...

Ο
ΑΣΠΡΟΣ ΛΑΓΟΣ

Τ' ΑΡΕΣΕΙ ΤΟ ΦΑΓΗΤΟ ΜΟΥ,
ΛΑΓΟ ΜΕ ΣΠΑΝΑΚΙ,
ΠΟΠΑΪ;

ΝΟΣΤΙΜΟ! ΜΠΡΟΤ!
ΜΑ ΦΟΒΑΜΑΙ ΠΩΣ ΕΦΑ-
ΓΑ ΠΟΛΥ!

Ζητείστε τα από
οδη τα περίπτερα

Ο... ΘΡΥΛΙΚΟΣ
ΜΠΑΤΚΕ
ΜΠΑΝΝΥ
και η παρέα του!
Σ' ΕΝΑ ΝΕΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ